

[Ministeren for skatter og afgifter]

retten, vil derfor ikke blive indbragt for domstolene.

Med landsskatterettens kendelse er der langt om længe skabt en klar og tilfredsstillende retstilstand på dette område. Netop uklarheden om rækkevidden af gældende ret var i forrige samling regeringspartierne begrundelse for at stemme for en ordning med omkostningsdækning, såfremt regeringens eget forslag om fradragsret for bistandsudgifter blev nedstemt. Da denne uklarhed nu ikke længere er til stede, skal jeg derfor meddele, at regeringen ikke kan støtte det radikale venstres forslag.

Tastesen (S):

Et tilsvarende forslag, som var oppe i folketinget ved slutningen af sidste samling, fik ikke flertal, og det er jo nok begrundelsen for, at det radikale venstre forsøger igen.

Socialdemokratiets holdning var dengang afvisende, og vi havde tre alternative begrundelser, idet vi gerne ville være med til at løse det problem, der vedrører den generelle retssikkerhed. Vi tænkte her ikke kun på skatteområdet, vi tænkte i denne forbindelse også på andre områder, socialområdet, miljøområdet, og hvad der ellers kan være.

Vi har forventninger til den forvaltningslov, som regeringen fremsætter forslag til i denne folketingssamling. Vi forventer, at der i denne forvaltningslov vil være en bestemmelse, der sikrer borgerne på en sådan måde, at alle afgørelser bliver rimeligt begrundet, så man får den retssikkerhed, der ligger i, at man kan vurdere, om man vil gå videre i ankesystemet.

Vi henviste til, at den gældende lovgivning om fri proces nok kan trænge til at blive taget op til revision med det sigte at gøre den mere vidtgående, så det måske især i denne forbindelse kommer de dårligst stillede medborgere til gode ved, at der bliver udvidet adgang til fri proces. Jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at mange af de millioner kroner, som samfundet nu mister på grund af den nugældende retstilstand med hensyn til fradrag på dette område, ville kunne gøre god gavn, hvis de blev overført til en udvidet adgang til fri proces.

Vi havde en tredje begrundelse. Det er den bestemmelse, der findes i retsplejelovens § 312, hvorefter domstolene, når man vinder

en sag ved domstolene, udmåler det beløb, man bør have som dækning for de procesomkostninger, der har været. Der er man efter vor opfattelse ikke fulgt med tiden. Disse procesudgifter bør føres frem til et mere forsvarligt niveau.

Men nu er vi, som ministeren netop har oplyst, i en ny situation, idet ministeren benytter den politiske magt, han har som minister, til at sætte sig på de holdninger, der ellers synes at gøre sig gældende i folketinget.

Ministeren er i dette spørgsmål, hvad lovforslaget fra det radikale venstre tyder på, i en mindretalsposition, men hans afgørelse indebærer, at gældende retstilstand vil være, at man helt nede fra ligningskommissionen og opefter får en generel adgang til dækning af alle procesudgifter, til revisorbistand, advokatbistand osv. Det vil efter al sandsynlighed blive stadfæstet af ligningsrådet den 6. december i år. Dermed har ministeren tilsidesat en gennem 12-13 år gældende retstilstand, som man har administreret efter uden at prøve den ved højere retsinstanser. Den ene sag standser ved landsretten og bliver ikke prøvet ved højestret. Den anden sag standser på det lavere niveau. Hvor sagen ved landsretten drejede sig om driftsomkostninger, drejede sagen sig ved landsskatteretten om almindelige fradrag.

Ministeren benytter sin politisk-administrative position til at standse disse sager, så de ikke bliver procesprøvet, og der er grund til stærkt at kritisere ministeren for at gøre det. Det ville have været rigtigt, hvis vi havde fået den retstilstand på dette område, der har været gældende i mere end en halv snes år, prøvet.

Derfor må jeg sige, når hensyn tages til de tre synspunkter, jeg har fremført, at vi har en vis åbenhed over for det forslag, der er kommet fra det radikale venstre. Vi mener, at de 50 pct.s godtgørelse måske kun skal være 40 pct. Vi mener, at det kan være betænkeligt allerede at begynde, når en sag er afsluttet ved skatterådet; det var måske mere rimeligt at begynde, når en sag er afsluttet ved landsskatteretten. Men det er ting, som vi er åbne over for og vil drøfte under udvalgsbehandlingen. Den retstilstand, som ministeren nu er ansvarlig for, kan vi nok ikke leve med. Vi må finde frem til et folketingsflertal, der kan sætte disse ting mere rimeligt på plads.